Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΞΑΝΑ ΣΤΟ ΕΔΩΛΙΟ

’λλη μία φορά καλείται η δημοσιογραφία στο εδώλιο του κατηγορούμενου.
’λλη μία φορά εφευρίσκεται ποινικό αδίκημα για να τιμωρηθεί το αναφαίρετο δικαίωμα του δημοσιογράφου στην έρευνα, την αποκάλυψη της αλήθειας, την πληροφόρηση και στο απόρρητο των πηγών.
Στο Β’ Τριμελές Πλημμελειοδικείο δικάζεται αύριο ο δημοσιογράφος Κώστας Παπαϊωάννου με την “κατηγορία” της ηθικής αυτουργίας για πρόκληση ποινικού αδικήματος, το οποίο διέπραξε στη συνέχεια άγνωστος φυσικός αυτουργός. Ουσιαστικά δικάζεται γιατί δεν αποκάλυψε την πηγή της πληροφορίας του, την πηγή που του υπέδειξε το έγγραφο που δημοσίευσε.
Η πρωτοφανής αυτή κατηγορία είναι φανερό ότι αποτελεί ένα ακόμα πλήγμα στην ελευθερία της δημοσιογραφικής έρευνας της έκφρασης και της κριτικής.
Ο δημοσιογράφος είναι φορέας υποχρεώσεων που απορρέουν από τον Κώδικα Δεοντολογίας αλλά και σημαντικής εξουσίας που λειτουργεί ως μέσο ελέγχου της οικονομικής και πολιτικής εξουσίας. Γι’ αυτό και πάντοτε “ενοχλούσε” την καθεστηκυία τάξη, γι’ αυτό και πάντοτε επέσυρε την οργή της. Μια ακόμη, αλλά φοβόμαστε όχι η τελευταία απόδειξη είναι και η δίωξη του Κ. Παπαϊωάννου με τον τρόπο που μεθοδεύτηκε και το περιεχόμενο του κατηγορητηρίου (ηθική αυτουργία σε… άγνωστο!!! φυσικό αυτουργό).
Η δίωξη αυτή δεν πρόκειται να κάμψει τον δημοσιογραφικό κόσμο που -όπως στον Κώδικα Δεοντολογίας διακηρύσσεται- “Πρώτιστο καθήκον προς την κοινωνία και τον εαυτό του είναι η δημοσιοποίηση όλης της αλήθειας”.